

ورزش

چشمک ستاره ششم به طلایی پوشان

۱۴

کودتا علیه کاپلو

۱۴

بحران اروپایی، جشن‌های امریکایی

۱۵

این جنگ، جنگ شرف و آبروست

۱۶

برنامه بازی‌های المپرونی

			
			
			
			
			
			

پایان‌هایش

یون دول‌الفارنسپ

فوتبال ناب برزیل

برزیل پس از بازی اول که با برد بسیار خفیفی همراه بود، پا به میدان گذاشته بود.

از سبوی دیگر ساحل عاج با تساوی در بازی اول برابر پرتغال، به دنبال شانسِ برای یک امتیاز این دیدار می‌گشت. تیم برزیل با آرایش شناخته شده همیشگی به میدان آمده بود که بر پایه حفظ مالکیت توپ شکل گرفته بود و در طول نیمه اول بسیار خوب از این استراتژی استفاده کرد. آنها در دقیقه ۲۵ با یک حرکت ترکیبی و بر پایه پاس‌های کوتاه که بین روبینیو، کاکا و فابیائو انجام شد، به گل اول رسیدند. برزیل در این نیمه با همان سبک فوتبال غریزی سعی کرد جریان بازی را در اختیار بگیرد که تا حدود زیادی هم موفق عمل کرد. آنها با گردش توپ در عرض زمین و به وجود آوردن فضا بین مدافعان ساحل عاج به فکر ایجاد موقعیت بودند، اما در نیمه اول یک بار بیشتر موفق به این کار نشدند.

در نیمه اول ساحل عاج در پوشش خط دفاعی خود با مشکلات زیادی مواجه بود و نتوانست در خط دفاع خود هیچ‌گاه به تعادل برسد. با اینکه این تیم سعی می‌کرد با تراکم در خط دفاع، برزیل را از مسیرش خارج کند، اما مشکلات زیادی در ساختار دفاعی این تیم وجود داشت و با هر فشار برزیل، احتمال باز شدن دروازه ساحل عاج وجود داشت. در آغاز نیمه دوم زردپوشان برزیل همین روش کار را ادامه دادند تا به گل‌های دوم و سوم رسیدند، البته این تیم روی شوت‌های از راه دور و ضربات ایستگاهی نیز به خوبی تمرین کرده بود. به طور کل در نیمه دوم برزیل سعی کرد علاوه بر شیوه‌های تاکتیکی که دوتگا انتخاب کرد، از روش‌های دیگر نیز استفاده کند و طرفداران را راضی نگه دارد. دوتگا در دقایقی از بازی بازیکنان خود را آزاد گذاشته بود تا آنها با ارائه فوتبال برزیلی نهایت لذت و زیبایی را نثار خود و هواداران‌شان کنند.

از نسوی دیگر تیم ساحل عاج با توجه به برخورداری از مربی سوئدی «اریکسون» در این مسابقات آماده ظاهر شد، ولی باید پذیرفت از دو تیم معتبر و صاحب سبک یعنی برزیل و پرتغال فقط یک امتیاز به دست آورده است. تنها شانس صعود ساحل‌عاج این است که در بازی با کره شمالی به پیروزی برسد و منتظر باخت پرتغال در بازی با برزیل باشد. برزیل در بازی آخر به آب و آتش نخواهد زد که بازی را با پیروزی به پایان برساند و بیشتر به فکر حفظ سلامتی بازیکنانش است که این مرحله را با کمترین مصدومیت و محرومیت پشت سر بگذارد هر چند نمی‌خواهد سرگروهی را نیز به راحتی از دست دهد. سرمربی برزیل در دور مقدماتی به طور قطع استراتژی اصلی خود را به نمایش نخواهد گذاشت و مانند تمام مدعیان باید بازی‌های مرحله حذفی را ملاک قدرت یک تیم بداندیم. از طرف دیگر ساحل عاج هنوز برای قرار گرفتن در میان مدعیان بزرگ، کار بسیار سختی پیش رو دارد و سال‌های زیادی طول خواهد کشید تا این تیم به یک مدعی همیشگی تبدیل شود.

پایان‌هایش

رسول کریمکندی

بدترین تیم تاریخ ایتالیا

فوتبالیی که از ایتالیا در این دیدار دیدیم، همان بود که پیش از آغاز مسابقات کارشناسان در مورد آن صحبت می‌کردند: تیمی بی‌هدف و بی‌انگیزه که تنها برتری آن، برتری ذهنی بود که باعث شد توپ و میدان را در کل بازی در اختیار داشته باشد. ایتالیا به خوبی می‌دانست در این بازی باید به دنبال پیروزی پرگل باشد و با همین ذهنیت هم وارد زمین شد، اما این تیم از نظر فنی هیچ برتری خاصی نسبت به حریف نداشت و در کل بازی باعجله، تنها می‌خواست به دروازه نیوزیلند برسد. تیم ایتالیا که با سیستم ۲–۲–۴ به میدان آمده بود، قصد داشت با فشار تدریجی و زدن یک گل بازی را تا پایان کنترل کند و سه امتیاز اول خود را از جام جهانی ۲۰۱۰ بگیرد ولی تیم نیوزیلند با گل زودهنگام خود تمام برنامه‌های ایتالیا را به هم زد. بعد از گل نیوزیلند، ایتالیا سراسیمه شروع به حمله کرد و خیلی زود هم گل تساوی را به ثمر رساند اما بعد از آن دفاع فشرده تیم نیوزیلند و حضور یک دروازه‌بان آماده باعث شد ایتالیا نتواند به خوبی از موقعیت‌های خود استفاده کند.

تیم نیوزیلند در این دیدار با یک روش بسیار مناسب که حضور فشرده در دفاع، چشم به ضدمحلات داشت، وارد میدان شد. آنها حتی بعد از اینکه گل تساوی را خوردند، باز هم از روش خود دست نکشیدند. این تیم که می‌دانست به هیچ عنوان حریف ایتالیا نخواهد شد، چشم به ضدمحله و ضربات ایستگاهی داشت و گلش را نیز از شروع مجدد به ثمر رساند. این روش مناسبی است که تیم‌های ضعیف در طول این مسابقات استفاده کرده‌اند. شاید نیوزیلند می‌توانست در اواخر بازی حتی پیروز شود، اما شانس با این تیم یار نبود. آنچه در این بازی به طور کامل مشخص بود، خط هافبا بدون برنامه و خلاقیت ایتالیا بود که در کل بازی هیچ طرح و برنامه‌ای برای حمله نداشت و حتی یک موقعیت نیز نتوانست ایجاد کند. غیبت پیرولو به وضوح محسوس بود و حتی بازی نگرفتن گئوزو هم از توپ‌گیری خط میانی ایتالیا کم کرده بود. ایتالیا اگر بخواهد همین روش ادامه دهد، در بازی‌های آینده به طور قطع به مشکل می‌خورد و ممکن است مقابل اسلواکی نیز با مضل مواجه شود. هرچند در هر دوره ایتالیا همین گونه شروع می‌کند، اما این دوره تیم ایتالیا هیچ نشانی برای بهتر شدن بروز نمی‌دهد و همان‌گونه که فیفا هم اعلام کرده است، این تیم ضعیف‌ترین تیم تاریخ ایتالیا است و شاید خداحافظی زودهنگامی با جام داشته باشد. در این گروه با تمام ضعف‌های که ایتالیا از خود نشان داده است، این تیم به همراه اراگونه شانس صعود هستند، مگر اینکه در بازی آخر این گروه، شگفتی‌های جام جهانی ادامه داشته باشد و قهرمان دوره قبل با جام خداحافظی کند. اگر لیبی می‌خواهد ایتالیا در جام جهانی حضور داشته باشد، باید فکری به حال خط میانی بدون خلاقیت خود بکند.

کپی‌چام

انفجار در مجاورت ورزشگاه ساکر سیتی

پلیس شهر زوهانسبورگ با صدور اطلاعیه‌ای، جزیات انفجار روز گذشته در نزدیکی ورزشگاه ساکر سیتی را تشریح کرد. به گزارش فارس، یکشنبه گذشته و چند ساعت مانده به مسابقه تیم‌های برزیل و ساحل عاج بود که انفجار مهیبی در مجاورت ورزشگاه ساکر سیتی رخ داد که توجه همگان را به خود جلب کرد. پس از این ماجرا فیفا با صدور اطلاعیه‌ای آزمایش یک کارخانه مهمات‌سازی را دلیل این انفجار دانست، اما خبرنگاران برخی کشورهای اروپایی و ژاپنی متقاعد نشدند و خبرهایی را در این زمینه به کشورهای خود مخابره کردند. در همین زمینه اداره پلیس شهر زوهانسبورگ نیز با صدور اطلاعیه‌ای چهار بندی جزیات این حادثه را بدین شرح اعلام کرد. ۱- این انفجار در یک کیلومتری ورزشگاه ساکر سیتی رخ داده و هیچ ارتباطی با جام جهانی ندارد. ۲- کارخانه‌ای که در آن انفجار رخ داده از سوی دولت آفریقای جنوبی مجوز رسمی دارد. ۳- در جریان شروع جام جهانی ساعت کارخانه تغییر کرده و تا چند ساعت مانده به مسابقات تعطیل می‌شود و در روز گذشته این انفجار چند ساعت مانده به بازی رخ داد. ۴- با توجه به این انفجار، فعالیت کارخانه مهمات‌سازی تا پایان جام جهانی تعطیل شد تا تماشاگران دیگر دچار رعب و وحشت نشوند.

آلبرتو پیررا ما را ناامید کرد. همچنان امیدوارانه و هیجان‌زده به تماشای جام جهانی می‌نشیم. هر اتفاقی رخ بدهد تا پایان راه با نهایت عشق از تک‌تک لحظات میزبانی لذت خواهیم برد.»

■ **بی‌تفاوت‌ها**

تب فوتبال هنوز به خیلی از کشورها سرایت نکرده است. مونسرات کشوری واقع در دامنه‌های یک کوه در شب فینال جام جهانی ۲۰۰۲ به عنوان یکی از طرفین مسابقه پایین‌ترین تیم‌های رنکینگ جهان برای اولین بار خود را به فوتبال جهان معرفی کرد. وضعیت مغولستان خیلی بهتر نیست. کشور چنگیزخان که روزگاری با سبک‌وزن‌های خود در کشتی آزاد افتخارآفرین می‌شد، یک بار در رقابت‌های فوتبال بازی‌های آسیایی ۱۵ گل دریافت کرد تا به رکورد لائوس، بازنده یک‌طرفه‌ترین بازی رسمی تاریخ فوتبال آسیا نزدیک شود. لائوس بودجه و تسوان فوتبال بازی کردن را ندارد. برعکس، مالدیو کشور توریستی جنوب شرق آسیا از امکانات لازم برخوردار است اما نیروی انسانی ندارد. حتی بازدید گاه و بیگاه سستارگان فوتبال دنیا از جاذبه‌های این کشور هم تاثیری در علاقه مردم به فوتبال نداشته است. سیر پیشرفت فوتبال مالدیو در بازی‌های رودرو با ایران نمایان است. آنها در هر بازی کمتر از گذشته گل خورده‌اند، ابتدا ۱۷، سپس ۹ و در نهایت فقط سه گل آن هم به عنوان میهمان. بسا این حال مردم مالدیو کوچک‌ترین علاقه‌ای به فوتبال و شاید ورزش ندارند که اگر این‌گونه بود حداقل در یک رشته ورزشی صاحب سبک می‌شدند.

■ **احساس غایب بزرگ اروپا**

مردم سوئد ذاتاً آرام هستند، شاید به دلیل رفاه کامل و شاید هم به دلیل شرایط آرام جغرافیایی. به همین دلیل اصولاً فوتبال دغدغه دهم مردم هم نیست. به هر حال در کشورهای گستره جغرافیایی فوتبال عامل تخلیه هیجان نیست و وقتی پای سوئد وسط کشیده می‌شود، این نتیجه‌گیری قطعیّت می‌یابد. مردم منطقه نوردیک با واژه‌های به نام ورزش اول آشنا نیستند و عادت ندارند با پیراهن غیررسمی در خیابان‌ها تردد کنند. پس کامرون به فرزندشان اجازه بیدار ماندن برای تماشای بازی‌های این تیم را نمی‌دهند. نام این بازیکن در گویش لواندایی (یکی از چند زبان رایج در اوگاندا) معنای زشتی دارد و به همین دلیل زیر ۱۸ساله‌ها حق نشیندن و تلفظ این نام را ندارند. «عزیز کتو» ۱۷ساله، رطب‌خورده منع رطب نمی‌کند: «ترجیح می‌دهم قبل از فرزندانم فرصت تماشای بازی‌ها را از دست بدهم.»

■ **اما کشور میزبان**

به نظر می‌رسد امروز آفریقای جنوبی به عنوان اولین میزبان حذف‌شده در مرحله گروهی تمام ادوار جام جهانی معرفی شود اما دلیلی برای از دست رفتن شور هواداران وجود ندارد. روز یکشنبه، کلیسایی واقع در قلب پورتوریا با ورزشگاه اشتباه گرفته شد! «وو» هوادر قدیمی فوتبال نامیدی را نمی‌پذیرد: «نمایش ضعیف شاگردان کارلوس

میدان می‌روند، زندگی در هائیتی متوقف می‌شود. فقط توده عظیم مردم خیره به صفحه نمایش، ابراز احساسات و جشن پس از پیروزی، علائم حیات در کشور فقیر دنیا را می‌نمایند. عشق به برزیل در زمین فوتبال شکل نگرفت. ماجرا به ۱۰ سال پیش بازمی‌گردد…

■ **۱۴ هزار پیک شادی، هدیه برزیل**

آن زمان برزیل ۱۴ هزار بسته کمک‌های ویژه سازمان ملل را به مردم هائیتی رساند و از آن زمان به عنوان نزدیک‌ترین دوست جای ویژه‌ای در قلب مردم کشور واقع در امریکای شمالی به دست آورد.

■ **به عشق انتقام از ناتو**

حمایت مردم صربستان از امریکا خیلی عجیب است اما از آنجایی که گاهی جای عشق و نفرت عوض می‌شود، مردم بالکان امیدوارند با عشق ورزیدن تصنیی به امریکا، انرژی مثبتی به مردان باب بردلی بدهند تا آنها به دور دوم برسند و آنجا مقابل صربستان قرار بگیرند. اگر این اتفاق رخ بدهد در زمین فوتبال امکان انتقام از کارگردان اصلی حمله ناتو به صرب‌ها برای پایان دادن به نسل‌کشی فراهم می‌شود. وقتی امریکا بازی ۲ بر صفر باخته مقابل اسلووونی را به تساوی ۲–۲ آویزان‌شده از وسایل نقلیه و توقف به بهانه حمایت از برزیل، ترافیک سرسام‌آوری را به وجود آورده است. مردم کش‌هایی به رنگ پیراهن سلسائو می‌پوشند و در طول روز با پیراهن بازیکنان برزیلی محبوب‌شان در سطح شهر تردد می‌کنند. وقتی طلایی‌پوشان به

«اخیراً در کرارا برزیل محبوب‌تر از آرژانتین شده است.» اگر برزیل ششمین قهرمانی را به دست نیاورد، زندگی این مرد ملیس به پیراهن زرد و جوراب آبی، رنگی سیاه به خود می‌گیرد. برزیل و آرژانتین کمی آن طرف‌تر از هند در بنگلادش هم طرفداران زیادی دارند. پرچم این دو کشور از در و دیوار خانه‌ها آویزان است. هر گاه مردان مارادونا در بازی اول مقابل نیجریه نمایش به دلخواه مردم داکا ارائه نمی‌کردند، صدای اعتراض به هوا بلند می‌شد و شهر آشوبی چندثانیه‌ای را تجربه می‌کرد. حتی یکی از معتبرترین دانشگاه‌های پایتخت بنگلادش به خاطر بازی‌های یکشنبه تا آستانه تعطیلی کامل پیش رفت. دانشجویا خواستار تعطیلی زودهنگام برای تماشای دقیق‌تر جام جهانی شدند. در نهایت، درگیری بین دوستداران ادامه کلاس‌های درس و فوتبالدوستان، پنج زخمی بر جای گذاشت.

■ **برزیل، بهانه خنده**

با اینکه برزیلی‌ها به عنوان یکی از باری‌رسان‌های اصلی به زلزله‌زده‌های هائیتی ادعا می‌کنند به خاطر اقدامات انسان‌دوستانه اخیر بیش از آرژانتین طرفدار دارند، اما آلبی سلسته کماکان سینه‌چاک‌های خاص خود را حفظ کرده است. در پورتوپرنس، پرچم‌های آویزان‌شده از وسایل نقلیه و توقف به بهانه حمایت از برزیل، ترافیک سرسام‌آوری را به وجود آورده است. مردم کش‌هایی به رنگ پیراهن سلسائو می‌پوشند و در طول روز با پیراهن بازیکنان برزیلی محبوب‌شان در سطح شهر تردد می‌کنند. وقتی طلایی‌پوشان به

◀مرتضی یاسرینیا

آن طرفداری که در یک بعدازظهر سرد ژانویه، روی سسکوهای خالی و یخ‌زده، بازی تیم‌های ذخیره بولتون و لوتون را تماشا می‌کند، به چیزی توضیح‌ندادنی علاقه دارد؛ چیزی متعلق به خودش. فقط خودش. روزی روزگاری یک هوادر دواآتشه آرسنال در پاسخ به سوالی درباره علت عشق پایدار به پدیده بی‌جانی مانند فوتبال، این پاسخ حیرتانگیز و کامل را داد. چندین سال پیش در روزهای مد شدن به رخ کشیدن تفاوت‌های فوتبال و سینما، تصنیی بودن خونریزی در فیلم و واقعی بودن صدای شکسته شدن استخوان بازیکن در زمین چمن، دلیل برتری فوتبال شناخته می‌شد.

زمان گذشت، فوتبال وارد فیلم‌ها شد. هواداران با تماشای فیلم «در جست‌وجوی اریک» این بار جایی خارج از ذهن و تخیل خود، جلوی تلویزیون گل‌های زیبای دوران بازی سلطان اولدترافورد را مرور کردند؛ داستان زیرآب‌زنی در لیدز،یونایتد دهه ۷۰ را دانستند و پررنگ‌ترین نقش روزهای افت مک منمن را در فیلم گل دیدند. فوتبال حالا خودش یک هنر است. مهم نیست امریکایی‌ها هنر هشتم را روابط عمومی قوی بدانند یا هر چیز دیگری. فوتبال تحت هر شرایطی جنون را کنار نبوغ می‌نشاند و شاید این خود، خود هنر باشد. فقط نقش اول و سایر بازیگران قصه در این نمایش هنرمندانه موثر نیستند. سایر آرزو به دل‌ها حداقل بر نمک جنون می‌افزایند. چگونه؟ با تب‌آلود کردن کشورهایشان. جام جهانی ۲۰۱۰ در کشورهای دور از این رقابت‌ها هم تب و تاب خاص خود را دارد.

■ **زندگی با دشمنی**

هندی‌ها به شیوه خاصی تنفر و عشق را ابراز می‌کنند. صرب‌ها به امید رویارویی با امریکا در مرحله یک‌هشتمت نهایی فعلاً برای مردان ینگه دنیا فریاد می‌زنند. در هائیتی، تماشای یک پا دو پاهای بازیکنان برزیل بهانه‌ای برای اولین لیخند و اتحاد پس از آن مصائب به وجود می‌آورد. حتماً لاا می‌گردد. نیست تیم ملی کشورتان به جام جهانی راه یابد تا دلیلی برای تکان خوردن ملت یافت شود. بزرگان در قلب کوچک و بزرگ جای دارند و طرفداری از آنها بهانه‌ای می‌شود جهت آوار کردن مشکلات و همه فریادهای زده‌شده روی سر فوتبال.

■ **فیلم هندی**

هند هرگز در جام جهانی بازی نکرده و از طرفی فوتبال چون ورزش اول دومین کشور پرجمعیت دنیا نیست، حداقل این هفته زیر سایه نبرد تیم کریکت این کشور با پاکستان، دشمن دیرینه در چارچوب رقابت‌های جام آسیا قرار می‌گیرد. شب‌نشینی مردم ایالت «کرارا» برای تماشای جام جهانی دست‌شان را رو می‌کند، آنها به شدت عاشق برزیل و آرژانتین هستند. رنگ لباس دو بزرگ امریکای جنوبی به پوست دوم دیوانه‌های فوتبال تبدیل می‌شود. شهروندی به نام محمدعلی گفت: